

Српска православна црква својој духовној деци о Божићу 2015. године

ИРИНЕЈ

по милости Божјој

Православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим Архијерејима Српске Православне Цркве –

свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни божићни поздрав:

МИР БОЖЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ!

„Певајте Господу, благосиљајте име Његово,

Јављајте из дана у дан спасење Његово!

Казујте по народима славу Његову,

По свим племенима чудеса Његова!"

(Пс. 96, 2 – 3)

Овим речима, браћо и сестре у Христу Господу и драга наша децо духовна, позива нас свети цар Давид на данашњи празник и празнично славље које нам је Сâм Господ припремио Својим Рођењем од Пресвете Дјеве Марије у пећини витлејемској. Гле, пре две хиљаде годинâ Пресвета Дјева Марија дође у Витлејем јудејски са праведним Јосифом пописа ради. Али, попис Јосифов међу браћом својом и у роду своме послужио је домостроју спасења и испуњењу пророштва пророка Михеја, који Духом Светим пророковаше овим речима: „А ти, Витлејеме Ефрато, ако и јеси најмањи међу хиљадама Јудиним, из тебе ће ми изићи Онај који ће бити Господар у Израилу, којему су изласци од искони, од вечних времена” (Мих. 5, 2).

На данашњи дан се испунило ово пророштво. Јер, гле, Пресвета Дјева роди у Витлејему Јудином Онога „којему су изласци од искони, од вечних времена”, Бога Реч (Логоса) Који се на чудесан начин оваплоти од Пресвете Дјеве Марије и роди у Граду Давидову. Гледајући то, до тада невиђено чудо, анђели на небесима задрхташе, небо звездом на Истоку и земља пећином у Витлејему то пропратише! А ми, како рече цар Давид, певајмо данас Господу Богу нашем, благосиљајмо Име Његово, увек и непрестано свима око нас објављујмо Спасење Његово, свим народима који су са нама и око нас казујмо славу Његову и предивна чудеса Његова, славу Његову са којом се не може упоредити никаква слава овога света, и предивна чудеса Његова која око људско не виде и ум људски не може објаснити!

Рођење Господа Исуса Христа јесте историјски догађај који је истовремено обрадовао и небо и земљу, али и многе у Израилу и Римској Империји узнемирио. Анђели и пастири славе га у Витлејему; мудраци са Истока, пратећи звезду водиљу, путују ка Јерусалиму, а Ирод и сав Јерусалим уплашише се када чуше од мудраца питање: „Где је цар јудејски који се роди?” (Мт. 2, 2). Земља и небо обрадоваше се Спаситељу своме, а Ирод и сав Јерусалим уплашише се праведног Судије свог. Бог Реч (Логос) – Друго Лице Пресвете Тројице, предвечни Син Божји – оваплоћује се и рађа у времену као Богочовек Исус Христос како би спасао човека, слику Своју! То је суштина и смисао овог историјског догађаја и празника. Али, он у себи носи и једну другу поруку, поруку која се односи на

човека, односно поруку о величини, узвишености и назначењу човека, поруку о томе због чега се, ево, Сâм Бог смирава рађајући се у пећини витлејемској. Са друге стране, овај празник нам сведочи и о безграничној љубави Божјој према човеку и свету. Бог, браћо и сестре и драга децо духовна, никада не оставља и не одбацује човека, икону Своју, нити овај свет, који је премудро створио, оставља без милости и доброте Своје. Увек га држи на длану Своме јер је Сведржитељ, обнавља га и спасава јер је Спаситељ. То је највећа и најузвишенија порука, не само овог божићњег празника него и свих спасоносних празника Господњих.

Већ у Старом Завету говори велики и свети пророк Исаија о рођењу Емануила, односно Онога чије име значи *с нама је Бог*. „Ето, Девојка ће затруднети, и родиће Сина, и наденуће му име Емануил” (Ис. 7, 14), говори пророк и, гле, као да је и сâм сведок тога чудеснога Догађаја, додаје: „Јер нам се роди Дете, Син нам се даде, којему је власт на рамену, и име ће му бити: Дивни, Саветник, Бог силни, Отац вечни, Кнез мира” (Ис. 9, 6). Рођење сваког детета је сâмо по себи велика радост, а колика тек радост треба да нас обузме и испуни због Рођења Богомладенца Емануила, Исуса Христа, Који је, уистину, Диван, Бог силни и Кнез мира! Знајући то, драга децо духовна, радујемо се и веселимо данас, као што су се радовали и веселили анђели на небесима и пастири у Витлејему певајући: „Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља” (Лк. 2, 14), јер је с нама Бог!

Данас, више него икад, потребни су мир на земљи и добра воља међу људима и народима! Мир на земљи и добра воља међу људима вечити је вапај неба и земље. Какав мир, каква воља и међу каквим људима? – упитаће неко. Јеванђелски одговарамо: божићни, божански Мир, Који нам се роди у Витлејему јудејском – Новорођени Богомладенац Исус Христос. Он Сâм јесте Мир Божји међу нама. Препознајмо Га, прихватимо Га и нека Он постане и наш Мир у немиру овога света! Добра воља међу људима мора бити резултат тог божанског Мира. Оволики недостатак добре воље у свету, па и међу нама хришћанима, показатељ је одсуства Мира Божјег међу нама. Да бисмо имали мир међу собом, прво успоставимо лични мир са Богом својим, Богом нашим! Помиримо се са Њим кроз покајање, кроз петровски вапај: „Господе, помагај! Изгибосмо!” Онда ћемо лако – као деца Божја, као Народ Божји, као браћа и сестре – успоставити и добру вољу и мир међу собом.

Шта видимо у савременом свету? Видимо да су се људи и народи веома удаљили од Бога. Али не само од Бога већ и међусобно, јер то једно са другим иде. Видимо да

Сачувајмо јединство вере и цркве

Пише: Божићна посланица СПЦ
среда, 06 јануар 2016 10:44

свеспасавајуће Име Божје и Самога Бога многи више псују неголи што Га славе и призивају у помоћ. Видимо да се највећи грех, грех убијања човека и читавих људских заједница, свакодневно врши, и то, често, у име Божје. То је за нормалан ум и разум непојмљиво. Питамо се: зар је могуће да неко са именом Божјим на уснама убија невину децу, жене, заробљенике и прогнанике? У име којег и каквог Бога то чини? У име које и какве религије то чини? Због овакве псевдорелигијске изопачености имамо оволико немира и страхова у свету, који нису ништа друго до ли плодови активне безбожности псевдоверникâ. Браћо и сестре и драга децо духовна, позивамо вас у име Бога, у име Новорођенога Христа Господа, да чувамо себе и свој народ од свепагубног богохуљења и грехова који вапију до небесâ. Ако је Господ дошао да спасе свакога човека, обнови му стваралачко назначење и дâ му живот вечни, како онда да се ико дрзне да човеку одузме божански дар живота, било у мајчиној утроби било овде на Земљи?

Без истинског и животног мира са Богом својим немогућ је мир са браћом својом, немогућа је и добра воља међу људима и народима. Знајући то, браћо и сестре и драга децо духовна, позивамо вас да се измиримо са Богом својим. Завапимо Му у покајању као онај изгубљени, блудни син у јеванђелској причи, а Он ће нас раширених руку примити!

